

PROLOG til Lørenskogs markering av Eldres dag 1. oktober 2017

Det er et ærefullt oppdrag å få åpne dette gledens lag -
årets markering av FN's internasjonale Eldres dag -

meningen med dagen er å vie oss gamle oppmerksomhet -
vise at noen bryr seg i vår nedadgående verdighet -

en fin tanke å få med seg på den videre ferden
i sluttfasen av våre spor i en vanskelig verden -

at hele kloden tenker på oss gamle på en og samme dag
er litt vanskelig å fatte i tidens fremadstormende jag -

for ikke alle vet at dagen er kommet for å bli -
den har for mange av oss eldre gått lydløst hus forbi -

uten tvil er det vår egen skyld - vi følger ikke med på alt
og kan ikke forvente at alt som er blitt sagt blir gjenfortalt -

dessuten har mange av oss problemer både med syn og med hørsel
som i enkelte tilfeller resulterer i merkelig oppførsel -

i tillegg finnes ikke alt alt nytt lenger mellom papiravisens permer -
det meste av opplysninger hentes fra elektroniske dataskjermer -

og når en del av oss ikke er tilknyttet nettverket
blir vi enkelt plassert i båsen for det gamle herket -

men vi er den vi er om vi ikke er på Twitter -
vi leser på papir og hører på fuglekviser -

slik kan vi bli sett på som usosiale og stae individer
med liten forståelse for angsten vi har for digitale tider -

vi syns ikke det er lenge siden vi sto på venteliste i årti
for å få et apparat med tallskive og tut vi kunne snakke i -

tidens tegn og utvikling har gått for fort for noen av oss -
teknologien kom farende som en niagarafoss -

enkelte har tatt seg selv i nakken og følger lett med strømmen
mens de utenfor tenker der forsvant den sosiale drømmen -

slik blir vi ulærde sittende igjen med vår hverdagsfilosofi
mens de andre jager på brettet og nettet med ei mus de holder i -

jeg er en av de som er redd for mus og den digitale kosten
og som heller ikke får en oppmuntrende lønningsslipp i posten -

men du verden - jeg har det bra og blir tenkt på uansett -
dagen i dag beviser det - en hyllest til oss og livets rett -

lenge har vi levd og tatt vår tårn i hverdagens slit og jag –
ikke alt ble til glede – kanskje endte noe med bedrag –

vi er individuelle sjeler med hver vår tyngde av livserfaring –
ikke alt har vi fortalt – ikke alt har fått sin velfortjente oppklaring –

men

vi kan være stolt av oss selv som har gått foran og tråkket sti -
både i krig og i kamp for arbeid og brød og for å ha noe å gi –

på vår medfødte dataskjerm har vi en mangfoldig innholdsrik lomme
der det fortsatt er plass for empati og idéer som måtte komme –

det er ikke alle gitt å nyte sitt otium i fred på sitt lands jord
men vi som kan takker for tryggheten vi har rundt våre tanker ved vårt bord –

med ønske om enda en gang å få se vårens blomsterflor i hagen
takkes Lørenskog kommune for oppmerksomheten på eldredagen

Guri Stormo (90)